

Nekonečná

Iveta Bartošová

Jak moc času uplynulo, co jsi tu byl?
Míjel jsi mě na schodišti, vtom ses otočil.
Očima jsme splynuli na pár krátkých chvil,
víc, než slova smí říct, jsi mě prozradil.

Jaké je tvé jméno, odkud jsi, kam jsi šel?
Zbývá už jen hádat, jestli tak to osud chtěl.
Nevím kde jsi, chci jen abys teď uslyšel
Píseň po větru já tobě posílám.

Může se zdát nekonečná,
tahle píseň, co v srdci mám.
Křivým přísahám, nástrahám
dál odolávám.
Může se zdát nekonečná,
tahle píseň, co v srdci mám.
Falešným svědkem, vím že jsem
ze zrady nařčená.

Jak moc času uplynulo, co jsi tu byl?
Jedno je, když v duši mé tvůj obraz nezhasil.
Každý den, když novou silou pak zahoří,
píseň po větru já tobě posílám.

Může se zdát nekonečná
Cizím příkazem, vím že teď usvědčit soud mě má.
Bůh, ať mě chrání, hříchy mé on zná.
víra, lásky mé je nekonečná.

Může se stát nekonečná
Lži a násilí vzkřísily mé odhodlání.
Naděje má nekonečná je ta píseň, co v srdci mám.
Navždy nám bude znít všude, požehnání nám dá.